

казва печатарьтъ, който я печаталъ. Като направи тѣзи изследвания, той разправя на своитѣ познати, че видѣлъ една хубава книга, съ скъпа подвързия. И това е важно, но, преди всичко, той трѣбва да знае съдържанието на книгата и да се ползува отъ нея. Християнството е ценна книга, съ хубава подвързия, която ползува човѣка, само когато я отвори и чете. Тамъ всѣки намира методи и закони, по които може да живѣе правилно. Остане ли затворена, тази книга нѣма смисълъ. То е все едно лѣкарьтъ да разполага съ ценно лѣкарство, което дава животъ на хората, безъ да може да се използва. Всички гледатъ шишето съ лѣкарството отвънъ, обръщатъ го оттукъ-оттамъ, но никой не може да го отвори. Ако счупятъ шишето, лѣкарството ще се излѣе. Какъвъ смисълъ иматъ книгата и шишето, щомъ не могатъ да се използватъ? Колкото и да се възхищавате отъ тѣхнитѣ външни качества, тѣ нищо не допринасятъ. Има друга книга, по ценна отъ тази, на която описвате качества — тя е човѣшката душа. Въ нея сж написани тайнитѣ, скрити въ Битието, отъ създаването на свѣта до края на вѣка.

Като се каже нѣщо за душата, нѣкои се питатъ, дали съществува тя, или не. Малцина отварятъ и четатъ тази книга. Единъ гръцки философъ казва: „Познай себе си“. Тази мисълъ крие въ себе си учението за душата. Да познае човѣкъ себе си, това значи, да отвори книгата на своята душа и да чете. Тамъ той ще намѣри тайнитѣ на Битието. Светото Писание съдържа по-малко тайни отъ това, което Богъ е написалъ въ човѣшката душа. Четете написаното въ вашата душа, да видите, какъ сж живѣли всички живи същества, всички ангели. Само така свѣтътъ ще оживѣе и ще се отвори предъ васъ. — Може ли човѣкъ да влѣзе въ връзка съ ангелитѣ? — Може. Азъ правя това всѣки день. Ще кажете, че това е невъзможно. Опитайте и ще се убедите, че е възможно да се разговаряте съ ангелитѣ. Колко ангели хлопатъ на човѣшкитѣ сърдца! Вмѣсто да отварятъ сърдцата си за тѣхъ, тѣ казватъ: Имай ме отреченъ. Едни се отказватъ да ги приематъ, подъ предлогъ, че отиватъ на нивата си; други, че опитватъ петтѣ си чифта волове, а трети, че отиватъ да се женятъ. И Соломонъ бѣше прибралъ въ двореца си 900 жени, но